

det vel for det meste folk, der hverken er mordere eller voldtægtsforbrydere.

Så vil jeg godt spørge yderligere: Er det ikke korrekt, at det for en afsoner har endda meget alvorlige konsekvenser af disciplinær karakter såsom eventuel isolation, overførsel til anden, eventuelt lukket anstalt og fratagelse af privilegier? Så der ligger vel nogle meget alvorlige konsekvenser, hvis man undviger fra en kriminalforsorgsanstalt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan bekræfte over for fru Else Marie Mortensen, at der er en række sanktioner. Den primære består i, at hvis man misbruger udgangstilladelsen, kan den fjernes.

Over for den enkelte, som har afsonet op til halvdelen af sin tid og nu endelig er nået frem dertil, hvor man måske en gang om måneden kan begynde at få ledsaget eller uledsaget udgang til at besøge sine forældre eller til at besøge sin ægtefælle og børn, og man ikke kommer tilbage til den bestemte tid, hvis man – som jeg forstod det lå i den tidligere spørgers spørgsmål – undviger og skal tilbageføres ved politiets hjælp, ja, så er det et meget godt instrument, man her har i Kriminalforsorgen.

Men det er også noget, der virker fantastisk indgribende, og derfor har det også en selvdisciplinerende virkning. Derfor har vi heldigvis også et relativt meget lille antal misbrug af udgangscirkulæret.

Der er også andre sanktioner, som er beskrevet af fru Else Marie Mortensen, nemlig mulighed for at overføre folk, der har afsonet i en åben anstalt, til en lukket anstalt.

Bendt Bendtsen (KF):

Nu siger justitsministeren, at der ikke er så mange, der misbruger disse udgange, men kan ministeren bekræfte, at der i 1996 var 513 fangeflugter fra danske fængsler – 115 fra lukkede fængsler, 398 fra åbne fængsler – og kan ministeren så endnu en gang bekræfte, at der kun er tale om disciplinarmidler fra fængselsvæsenets side?

Der er ingen straf fra domstolens side ved at flygte fra fængslerne, såfremt man ikke kan påvise fornyet kriminalitet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu har jeg forstået, at den måde, som spørgetimen er tilrettelagt på, er, at man ikke skal bruge den til at få rent faktuelle oplysninger, som

man har på forhånd, men at det skulle være en holdningspræget debat.

Jeg kan sige for mit og regeringens vedkommende, at vi mener, det er nødvendigt, for at vi kan drive fængsler, at vi har redskaber i Direktoratet for Kriminalforsorgen og ude i de enkelte anstalter, der gør, at man kan have selvdisciplinering, mekanismer, der gør, at fangerne i fængslerne underkaster sig grundlaget for, at man kan drive fængslerne, at man kan have fanger sammen på et meget lille sted, endda ganske mange fanger – op til 500 afsonere i vor største lukkede anstalt.

Det kræver, at man har nogle redskaber til selvdisciplinering, hvis man skal drive de fængsler. Et af dem er, at man kan få adgang til ledsaget udgang og uledsaget udgang, som det er beskrevet. Det er ikke noget, man har retskrav på. Der ligger en vurdering af farlighedsgrundlaget, af potentiel mulighed for misbrug. Det er en vurdering, der henholdsvis foretages i den enkelte anstalt efter helt bestemte regler, og som forelægges i Direktoratet for Kriminalforsorgen og politiet i den politikreds, hvor den pågældende afsoner tidligere er ført for retten som arrestant.

Margrete Auken (SF):

Kan ministeren bekræfte, at selv om De Konservative tydeligvis ikke mener, at dét at være i fængsel er en straf, så opfattes det i allerhøjeste grad af de indsatte som en straf, hvis man får frataget sine muligheder for at komme ud, og at der derfor ikke er tale om, at man uden straf kan forbyde sig mod de betingelser, der er fastsat?

Altså jeg forventer ikke, at ministeren skal sige, at han kan forklare De Konservative det, for de har tydeligvis ikke begreb om, hvad det er, men at det inden for Kriminalforsorgen og i fængslerne i allerhøjeste grad opleves som en straf, hvis man ikke kan få lov til at komme ud sådan nogenlunde jævnlige, når man har udstået den periode, hvor man overhovedet ikke kan komme ud.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har forstået, at det her er ved at udvikle sig til et spørgsmål om definition af ord – om det er straf eller det er sanktion. Jeg forbinder med ordet straf, når vi taler arrestanter, at det er den, der er idømt ved domstolen, og når vi taler om sanktion, ja, så opleves det af den pågældende indsatte som en meget stor straf at få afskåret